

எகிப்தில் நடந்த கடைசி வாதை

செய்தி: 53-0327, இஸ்ரவேலும் சபையும், பாகம் 3

98. நாம் பிள்ளைகளுக்காக ஒரு சிறு நாடகத்தை காண்பிப்போம். அவர்களும் கூட அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் நமது விருப்பம். இப்பொழுது, கவனியுங்கள். இதோ அவர்கள் அந்த வீட்டில் இருக்கிறார்கள். அது ஏறக்குறைய அந்தக் கடுமையான வாதை தொடங்கும் நேரமாக இருக்கிறது. காரியங்கள் சம்பவிக்கத் தொடங்குகிறது. அவர்கள் நடன விருந்து நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து வீட்டிற்கு ஓடி வந்து கொண்டிருப்பதை நான் காண்கிறேன். அவர்கள் உள்ளே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அழைத்து வரப்பட்டு, வீட்டிற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்தக் குதிரை வண்டிகளை வேகமாக ஓட்டிக் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பலத்த காற்று வீசிக் கொண்டிருக்கிறது; அது எங்கிருந்து வருகிறது என்று அவர்களால் கூற முடியவில்லை; அது இந்தவிதமாகவும்

அந்தவிதமாகவும் சுழற்றி (twisting) அடித்துக் கொண்டிருந்தது.

99. அவ்விதமாக ஒரு நேரம் இப்பொழுது இல்லை என்றால், அது எங்கே இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர்களுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரிவதில்லை: இந்த விதமாகவும் அந்த விதமாகவும் இருக்கிறது.

100. பிறகு, நீங்கள் அறியும் முதலாவது காரியம் என்னவென்றால், அந்த தேசம் முழுவதும் ஒரு பெரிய ரீங்கார ஒலியும் உரத்த முழக்க சத்தமும் வந்து கொண்டிருப்பதை நான் கேட்கிறேன். அப்போது ஒரு வயதான ஆசாரிய தகப்பனார் தரையில் மேலும் கீழும் நடந்து கொண்டிருப்பதை நான் காண்கிறேன், அவன் எவ்வளவு துணிவாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு துணிவாக இருந்தான். அல்லேலூயா. அப்போது ஒரு சிறு பையன், “அப்பா, நான் தான் இந்த வீட்டிற்கு மூத்தவன். எனக்கு ஒருவித பயம் உள்ளது” என்று கூறுவதை நான் கேட்கிறேன்.

“மகனே, கவலைப்படாதே, வாசல் மேல் இரத்தம் உள்ளது.”

101. “நல்லது, அவை எல்லாம் என்ன... அப்பா, காற்று அப்படி வீசிக் கொண்டிருக்கும் சத்தத்தை நான் ஒருபோதும் கேட்டதே கிடையாது.”

“அது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு.”

102. இப்பொழுது நாம் அதை நோக்கித் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் இரக்கத்தைப்

புறக்கணித்து விட்டதால், நியாயத்தீர்ப்பைத் தவிர வேறொன்றும் விடப்படவில்லை. நீங்கள் தேவனுடைய அன்பை வெறுத்து ஒதுக்கி உதறித் தள்ளி விட்டு விடும் போது, அங்கே உங்களுக்கு நியாயத்தீர்ப்பைத் தவிர வேறு ஒன்றும் விடப்படுவதில்லை (அது உண்மை), எல்லாவிடங்களிலும் காற்று ஊளையிடும் சத்தமெழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. தத்தளிப்பான நேரம், தேசங்களுக்கிடையே இடுக்கண், இவை எல்லாவற்றையும் குறித்து என்ன? நியாயத்தீர்ப்பு. ஆமாம், நீங்கள் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒரு-ஒரு நல்ல மனிதனை நியமிக்கலாம், அப்பொழுதும் உங்களால் அதை நிறுத்த முடியவில்லை. மனிதர்கள், அவர்கள் குடிக்கத்தான் போகிறார்கள்; பெண்கள் சிகரெட்டுகளைப் புகைக்கத்தான் போகிறார்கள்; நீங்கள் தொடர்ந்து உங்கள் படக்காட்சிகளுக்குப் போகத்தான் போகிறீர்கள்; நீங்கள் எப்போதும் செய்தது போன்றே தொடர்ந்து போகலாம், இது பன்றி தன்னுடைய சேற்றில் புரளப் போவது போலவும், நாய் தான் கக்கினதிற்குப் போவது போலவும் இருக்கிறது, இதற்கு மேலும் உலகத்திலுள்ள எதையும் காட்டிலும் தேவனுக்கு மரியாதை கொடுப்பது இல்லை. சரியான விதமாக ஜீவிக்க முயற்சிக்கும் ஜனங்களைப் பார்த்து, நீங்கள் அவர்களை பரிசுத்த உருளையார்கள் என்றும், மதவெறியார்கள் என்றும், மற்ற எல்லாமாகவும் அழைக்கிறீர்கள், உங்களுடைய சொந்த ஆத்துமாவோ தராசிலே வைத்து நிறுக்கப்பட்டு விட்டது என்றும், அது நியாயத்தீர்ப்பைத் தவிர வேறு எதற்காகவும்

காத்திருக்கவில்லை என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆம், ஐயா.

103. அந்தச் சிறு பையன், “அப்பா, வெளியே போய், ஒருமுறை பாருங்கள், அங்கே இரத்தம் இருக்கிறதா என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறுவதை என்னால் காண முடிகிறது.

104. அந்தச் சிறு பையனும் பெண் பிள்ளையும் கரங்களைப் பற்றிப்பிடித்தவர்களாய், ஜன்னல் பக்கம் சென்று, “அப்பா, இங்கே வாருங்கள். இதோ பாருங்கள்” என்று கூறுவதை என்னால் காண முடிகிறது. இரண்டு பெரிய கறுத்த செட்டைகள் முன்னும் பின்னும் அடித்தபடி எகிப்து முழுவதும் வந்து கொண்டிருப்பதை நான் காண்கிறேன். அது என்ன? மரணம், அது இவ்விதமாக சிறகை அடித்துக் கொண்டு வேக வேகமாய் போய்க் கொண்டிருக்க, அந்த வீட்டிலிருந்து அலறல் சத்தம் எழும்புவதை நான் கேட்கிறேன். அங்கே இரத்தம் இல்லாதிருந்ததால், மரணம் அந்த வீட்டைத் தாக்கினது: வேறுபிரித்தல்.

105. சகோதரனே, இன்றிரவும் கூட அது கடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறது, அது சரீர் பிரகாரமான மரணம் அல்ல: ஆவிக்குரிய மரணம். அவர்கள் இயற்கையான பிரகாரமாய் வழிநடத்தப்பட்டது போல, அவர் இன்று ஆவிக்குரிய பிரகாரமாய் வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அது ஒரு திருஷ்டாந்தமாயும், ஒரு நிழலாட்டமாயும் இருந்தது.

106. அது சம்பவிப்பதை நான் காண்கிறேன், அந்தப் பெண் வெளியே ஓடி வந்து, அலறிக் கூச்சலிடுவதையும், எல்லா குடும்பத்தாரும் அவ்விதமே அலறி சத்தமிடுவதையும் நான் கேட்கிறேன். அந்த மூத்த மகன் மரித்து விட்டான்.

107. இந்தச் சிறு தகப்பனார் போவதையும், இந்தச் சிறு பையன் சென்று, தன்னுடைய அப்பாவை உலுக்கி, “அப்பா, அப்பா, மறுபடியும் போய்ப் பாருங்கள். நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிக் கொண்டிருப்பதை என்னால் கேட்க முடிகிறது.

108. அந்த ஞானமுள்ள தகப்பன் கதவண்டை திரும்பிச் சென்று, “ஆமாம், மகனே, அது அங்கேயிருக்கிறது” என்று கூறுவதை என்னால் காண முடிகிறது.

“அப்பா, நாம் பாதுகாப்பாக இருக்கிறோம் என்ற நிச்சயம் உமக்கு உள்ளதா?”

“ஆம், ஐயா.”

“உமக்கு எப்படி தெரியும்?”

109. “நான் இரத்தத்தைக் காணும்போது, உங்களைக் கடந்து போவேன்’ என்று தேவன் சொல்லியிருக்கிறார். ” அது சரியே, இரத்தத்தைக் குறித்து விழிப்புடன் இருத்தல்.

110. இதோ அந்த தூதர்கள் வருகிறார்கள், மறுபடியுமாக வருகிறார்கள். அது மேலே சென்று, ஒரு இடத்திலிருந்து மற்ற இடத்திற்கு வெவ்வேறு

இடங்களுக்கு திசை மாறி விலகி விலகிச் சென்று கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறேன். அது சட்டென குதித்து கீழேயுள்ள ஒரு வீட்டின் மேல் இறங்கிச் சென்றவுடன், “இரத்தத்தை நான் கண்டேன்” என்று மறுபடியும் மேலே திரும்பி சென்று விடுவதை நான் காண்கிறேன்.

111. இதோ அது இந்த வீட்டிற்கு வருகிறது; அது வருகிறதை நான் காண்கிறேன், அந்தச் சிறு பையன், “ஓ, அப்பா, உமக்கு நிச்சயம் தானா? ” என்று கேட்கிறான்.

“மகனே, நாம் பரிபூரண நிச்சயத்தோடு இருக்கிறோம். ”

112. அந்தத் தூதன் கீழே அந்தக் கதவண்டை நழுவி வந்து, உள்ளே போகும்படியாக அதனுடைய பெரிய செட்டைகளை விரித்த போது, அது இந்த இரத்தத்தைக் கண்டு, அது தூரமாகப் பறந்து போகத் தொடங்குகிறது. அல்லேலூயா. காரியம் என்ன? அவன் இரத்தத்தைக் கண்டான்.